

Đi Thăm Las Vegas và Hoover Dam

Ngọc Hạnh

Những ngày cuối năm vùng Hoa thịnh đốn may mắn chỉ 1 ngày có tuyết, còn phần lớn nắng đẹp, trời trong tuy khá lạnh. Vào mùa Đông như thế là quý rồi đâu dám ước mơ chi hơn. Tuy nhiên vào đêm trước hôm Cộng Đồng và người Cao Niên tổ chức chợ Tết thì có tuyết. Không nhiều lắm nhưng tuyết lai rai kéo dài suốt đêm, trường học đóng cửa, chợ Tết cũng bị hoãn lại. Tội nghiệp những người bán hàng chuẩn bị thức ăn, các hàng bán Tết từ nhiều ngày trước. Bán chưng, bánh tét, bánh mứt còn giữ lại bán vào ngày hôm sau nhưng các thức ăn nóng như phở, riêu cua, bún bò Huế thì sẽ kém hương vị mất ngon... Hôm sau chợ Tết mở cửa thì tôi lại đi Vegas và mất dịp mua bánh mứt các gian hàng quen, nghe đọc số Táo quân, xem các thiếu nhi thi vẽ, các thanh thiếu niên trình diễn võ thuật, nhìn các cô cậu bé con súng sính trong áo dài mới...

Thật ra tôi đã viếng thăm Las Vegas nên chẳng lạ gì thành phố này nhưng các cháu muốn đi xem đập nước Hoover (Hoover Dam) nhân dịp khách sạn và máy bay giảm giá. Tôi xin ghi lại những điều nghe thấy trong chuyến đi để quý vị ở các tiểu bang xa xôi hay nước ngoài có chút khái niệm.

Las Vegas:

Phi cơ cất cánh từ phi trường Dulles, Washington, DC lúc 7g30 AM đến phi trường Vegas khoảng 10AM. Giờ Virginia và giờ Cali cách nhau 3 tiếng. Lấy hành lý xong chúng tôi lên xe bus đến hãng cho thuê xe. Tôi thấy rất nhiều xe cho thuê, có chiếc trông mới, bóng láng, đắt tiền. Lấy xe xong các cháu chạy lòng vòng xem phố phường, qua khu phố Á Châu: Đại Hàn, Nhật, Thái, Việt Nam, thấy tiệm bánh mì Dakao, tiệm bánh mì Lee... kháng trang là đến giờ ăn trưa. Tiệm ăn Thái ở Vegas trang trí cũng giống các tiệm Thái ở Virginia và phần lớn thực khách là người da trắng. Giá tiền thức ăn bằng giá như VA

nhưng đĩa thức ăn đầy đặn hơn.

Tối các cháu đưa tôi ra Las Vegas Strip nơi có nhiều khách sạn, sòng bài, nhà hàng ăn uống, tiệm buôn, các nơi giải trí... đèn sáng rực rỡ, nhộn nhịp, vui nhưng kẹt xe hơn ban ngày. Muốn băng qua đường phải leo lên cầu bắt ngang con lộ, không có lối đi dành cho người đi bộ dưới đất. Hai bên đường các quảng cáo chiếu trên màn ảnh thật to hình các nghệ sĩ trong những buổi trình diễn, hình các hàng hóa như đồng hồ, điện thoại di động... hay các loại thức ăn hấp dẫn trong nhà hàng...

Chúng tôi viếng thăm khách sạn The Wynn, đẹp, rộng rãi, cao 45 tầng xem họ trang hoàng ngày Tết Ta ra sao. Họ gọi là Tết Tàu (Chinese New Year) nhưng người Việt thường gọi là Tết Ta để phân biệt với Tết Tây. Các cháu thả tôi ở cổng chính xong đi vòng ra nhà xe phía sau, đậu ở tầng 14. Tuy thế nhưng có thang máy nên lên xuống cũng nhanh. Tôi vào cửa chính qua khỏi front desk là đến vườn hoa, nơi họ trang hoàng cây cảnh đẹp mắt theo kiểu ngày Tết Á Đông với những chữ Trung Hoa to, màu vàng, màu đỏ... Những cây đào nhỏ hoa đầy cành, cây quất trái chín vàng chi chít, lá xanh tươi, khỏe mạnh. Những quả cầu to bằng cái mâm nhỏ treo trên cao toàn bằng hoa hồng hay hoa cúc tươi. Rồng vàng và rồng đỏ dài ngoằn treo trên cao dọc lối đi. Nhưng bồn hoa đầy hoa tươi thắm sắp xếp kiểu cộ vui mắt. Sau vườn hoa là các tiệm buôn sáng rực ánh đèn, bày biện vui mắt: nữ trang, đồng hồ, quần áo, giày, ví, mắc tiền, bar rượu, tiệm ăn... Như phần lớn du khách tôi chỉ nhìn hàng hóa qua cửa sổ thấy cũng vui. Tuy nhiên cũng có khách vào tiệm, kẻ mua người bán. Nhà hàng ăn uống, bar rượu đông khách lắm. Tôi thấy sòng bài rộng rãi, người lớn nhỏ nhưng không vào xem.

Chúng tôi ghé khách sạn Bellagio. Nơi này trang trí rất đẹp. Hai con rồng to biết nhắm mắt mở mắt, tự động vươn cổ lên cao và hạ xuống, chớp mắt... Hoa đào, hoa lan trình bày hấp dẫn và có hàng chữ VIỆT màu đỏ rất to trên bức tường: "**CHÚC MỪNG NĂM MỚI!**". Bellagio có trình diễn múa nước mỗi 15 phút vào buổi tối...

Khách sạn Venetian mát mẻ với trần nhà giống như bầu trời xanh mây trắng trên cao. Chiếc cầu vòng nhỏ xinh xinh bắc ngang qua con kênh nhân tạo nước trong veo có mấy chiếc gondola chở vài ba người khách trên thuyền. Muốn đi gondola cũng sắp hàng mua vé như ở Venice. Con kênh khá dài quanh co dọc theo các tiệm buôn sáng rực ánh đèn và hàng hóa bày biện hấp dẫn trong tiệm. Khách sạn Paris có tháp Eiffel từ bên trong khách sạn, chui khỏi trần nhà lên cao nhiều tầng nữa như cái tháp Eiffel ở Paris thu nhỏ. Trước nhà hàng có cờ Pháp và các người hầu bàn ăn mặc kiểu như hầu bàn ở Paris... Người đến viếng Las Vegas rất đông dù họ không đánh bạc

Hôm sau chúng tôi đi thăm chị MN cách Vegas Strip chừng 30 phút. Chị học chương trình Pháp nhưng giỏi văn chương Việt nam và nấu ăn ...ngon. Chị nhất định rủ chúng tôi đến nhà chị dùng cơm. Đường đến nhà chị thấy núi cao thấp liên tiếp nhau xa xa hai bên đường xe chạy, mênh mông vô tận nhưng đến gần nhà thì có chợ, thương xá sầm uất. Anh chị thích cảnh thiên nhiên núi non hùng vĩ nên chọn Vegas làm nơi nghỉ hưu, nơi không khí trong lành, cây cảnh có người chăm sóc không phải bận tâm tưới nước, tỉa cành... như lúc còn ở tư gia riêng biệt.

CIRQUE DU SOLEIL

Tối hôm ấy chúng tôi xem Cirque du Soleil trình diễn ở khách sạn Treasure Island. Khán giả gần kín rạp to có thể đến 500 người. Các màn đu giầy, nhào lộn trên cao của họ làm tôi muốn... đứng tim. Họ trình diễn liên tục không để khán giả chờ đợi đến 1 phút, từ màn nọ sang cảnh kia. Có khi sân khấu đang quang đặng bỗng mờ ảo khói sương và giầy lát những làn khói trắng cuộn cuộn ấy biến mất, sạch trơn không còn dấu vết khi màn trình diễn hoàn tất. Có lúc họ làm khán giả ngạc nhiên vì trong nháy mắt những nghệ sĩ, vũ nữ bất ngờ xuất hiện từ trên cao hay nhô lên từ phía dưới lòng sân khấu. Khi kết thúc buổi trình diễn họ ra chào đông quá, có lẽ trên 30 người...và tôi tự hỏi họ tập luyện công phu, nguy hiểm như thế thì thù lao họ có tốt không

HOOVER DAM:

Hôm sau chúng tôi đi xem Hoover Dam cách Las Vegas Strip chừng 40 phút về phía Nam. Ra khỏi thành phố hai bên đường xe chạy toàn sa mạc, thỉnh thoảng có những bụi cây nhỏ hay cỏ vàng úa thấp lè tè. Núi cao núi thấp xa xa. Núi toàn đá, không có cây. Đường xe chạy tráng nhựa phẳng phiu tốt lắm. Tuy đi sớm nhưng bãi đậu xe ở chân cầu gần đây. Nhìn cầu vòng bắc ngang qua đập trên cao, tôi ngán quá, nghĩ là phải ngồi trong xe chờ các cháu trở lại đón. Tuy thế con đường lên cầu lòng vòng với những bậc thang cao vừa phải, tôi lên tận trên cầu Memorial Bridge như các du khách khác không gặp trở ngại nào. Từ trên cầu nhìn trời xanh mênh mông cao vút, nhìn xuống thấy đập xây kiên cố, nước xanh và kiến trúc chắc chắn khác, các cảnh vật chung quanh rất rõ. Người đi lại con đường phía dưới thấy nhỏ bé như trẻ em. Cầu nối liền 2 tiểu bang Nevada và Arizona, cao 260 mét từ mặt sông Colorado.

Theo tài liệu ghi trên bảng, cầu khởi công 14/2/2005 và hoàn thành 14/10/2010, dài 324 mét còn được gọi là Hoover Dam Bypass Bridge, xây cầu tốn 240 triệu mỹ kim. Xe chạy xuống đập Hoover, thấy nhà bán vé đi tua (Hoover Dam Visitors Center) và nhà xe rất rộng có nhiều tầng, có thể chứa được hàng trăm chiếc xe. Đi theo tua có 5 loại vé:

1/ 149\$ Đi trọn ngày, có ăn tối, đi du thuyền thơ mộng trên hồ nhân tạo Lake Mead, xem bên ngoài và bên trong đập...

2/ 115\$ Xem bên ngoài và phía trong đập, xem xưởng làm chocolate, ăn trưa, xem vườn xương rồng lớn nhất (largest cacti gardens)

3/ Hai loại vé khác giá 72\$, 82\$. Tất cả đều có hướng dẫn viên thuyết minh nhưng thời gian dài ngắn khác nhau. Nếu xem đập và hồ nhân tạo Mead bằng trực thăng xinh đẹp giá triệu mỹ kim vé 99\$. Tôi nghĩ thậm chí mỗi người 99\$ thì bao giờ mới lấy lại vốn 1 triệu mỹ kim và còn tốn tiền thuê phi công...

Văn phòng visitor center mở cửa từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều. Đập Hoover khởi công 4/29/30, hoàn thành 3/1/36, tốn 149 triệu mỹ kim năm 1931 tương đương 700 triệu hiện nay. Lúc xây đập trung bình 1 ngày có khoảng từ 3500-4000 người gồm công nhân, kỹ sư, chuyên viên, 96 người chết vì tai nạn khi xây (có tài liệu nói 112 người?) Đập này đưa nước sông Colorado chảy vào hồ nhân tạo, sức chứa lớn nhất nước (có tài liệu nói lớn nhất thế giới?) để kiểm soát lưu lượng, ngăn ngừa lụt và đem nước tưới ruộng vườn hoa màu, cây cỏ các tiểu bang vùng hạ lưu, và tạo nguồn thủy điện lớn cung cấp điện cho Las Vegas, Los Angeles... Sắt thép xây đập nhiều bằng sắt thép xây tòa nhà Empire State Building, Nữ Ớc và đập cao bằng tòa nhà 70 tầng (Bach Khoa Toàn Thư). Khi xây đập và nhà xe, visitors center họ phải phá núi, dời sông cho nước chảy vào hồ Mead, nghe như chuyện hoang đường nhưng có thật.

Chúng tôi đến thăm Lake Mead, ghé Visitor Center lấy ít tài liệu, xem các quà lưu niệm và theo đường nhỏ ra xem hồ nước, mặt nước phẳng lặng, không một chút sóng nhỏ lăn tăn. Theo tài liệu Visitor Center mỗi năm có khoảng 10 triệu du khách đến thăm đập. Hoover là tên vị Tổng Thống Hoa Kỳ Herbert Hoover, người chủ trương xây đập khi còn làm Thứ trưởng Thương mại (Commerce Secretary). Chúng tôi đi xem đập như người cưỡi ngựa xem hoa, đi tự túc, không mua vé nên không có người thuyết trình. Khoa học, sự văn minh người Hoa Kỳ cách đây gần thế kỷ thật đáng ngưỡng mộ. Trước kia hạ lưu sông Colorado có khi bị ngập lụt, có khi bị hạn hán, không có nước tưới cây cỏ ruộng vườn. Xây đập là sự cố gắng vì thời gian ấy kinh tế Mỹ đang gặp khó khăn.

Valley Of Fire State Park

Chúng tôi lên đường viếng Valley of Fire State Park cách Lake Mead chừng 6 dặm. Vào thăm khu công viên đóng lệ phí mỗi xe 10 mỹ kim. Đường đi đến công viên 2 chiều tráng nhựa quá đẹp. Hai bên đường là sỏi đá. Núi xa xa, có khi gần sát đường lộ màu xám, màu đỏ, màu ...đen hay nhiều màu chen nhau xếp từng lớp rất đẹp, không hoa sớ nào có thể pha màu đẹp như vậy. Ngoài ra các núi có hình thù khác nhau, tròn như hình bán nguyệt, có núi như bị tách làm đôi. Núi hình con voi, hình mái vòm, hình giống như lợn sóng... Có ngọn núi tên Bảy Chị Em (Seven Sisters) cũng là nơi cắm trại.

Trong công viên có nhiều khu cắm trại rộng rãi, có điện, nước, bàn, ghế, lò nướng thịt, nhà tắm, nhà vệ sinh, nơi đổ rác... Có thể ở qua đêm nhưng phải đóng lệ phí và ghi danh trước. Du khách đi picnic, đậu xe, leo núi, đi bộ (hiking) trong khu vực chỉ định mà thôi. Nơi picnic có nước, lò nướng thịt, bàn ghế, nhà vệ sinh... Nơi đây có nhiều đường nhỏ để người ta đi bộ (hiking) trong vùng núi đồi hình thù kỳ lạ, màu sắc đặc biệt ở công viên. Gần nhà Visitor Information mấy ngọn núi thấp màu hồng có nhiều lỗ hổng thông nhau, nhẵn nhụi, bóng láng. Nếu trẻ con chơi trốn tìm chui vào đấy cũng khó tìm thấy chúng.

Theo tài liệu Visitor Information các ngọn núi đá vôi hình thù kỳ lạ, màu sắc đặc biệt khu công viên đã có từ 150 triệu năm trước (trang 1, dòng 3 Nevada State Parks). Nơi này có những thú hoang như chồn, sóc, chim lạ, rùa, rắn... chúng được công viên bảo vệ và yêu cầu du khách không nên cho chúng ăn hay bắt hoặc đánh đập làm hại các loại thú. Mùa Đông khu Valley of Fire có khi lạnh âm độ nhất là về đêm, mùa hè có ngày nóng 120 độ F. Ngoài ra du khách cũng không được lấy những miếng đá sỏi trong công viên về làm của riêng. Công viên mở cửa từ mặt trời mọc đến khi mặt trời lặn (open from sunrise to sunset) trừ những người đi cắm trại. Hôm chúng tôi đi lúc 16g mặt trời ẩn sau dãy núi nhưng qua khỏi núi vẫn còn ánh nắng.

Tóm lại chuyến đi ngắn ngày nhưng những sáng tạo kỳ diệu người Hoa kỳ cách đây gần 100 năm, phá núi dời sông, đem nguồn nước đến nơi khô cạn, tạo thủy điện đem ánh đèn rực rỡ cho thành phố, làm đường tráng nhựa tốt đẹp cho xe chạy tiện nghi để mọi người có thể chiêm ngưỡng vẻ đẹp núi non, thiên nhiên kỳ thú nơi sa mạc. Đập Hoover được xem như di tích lịch sử, kỳ quan của đất nước Hoa kỳ

Cầu mong người tài giỏi Việt Nam đem trí thông minh tài giỏi giúp cho nước nhà phồn thịnh, giàu có, dân chúng an lạc ấm no...

Ngọc Hạnh